

GŁOS POLSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY I LITERACKI.

Prenumerata miesięczn. w Łodzi 4.00 złote
 " " " Kraju 4.50 "
 " " " zagran. 7.00 "
 Odnoszenie do domu 50 groszy miesięcznie
 „Głos Polski” łącznie z „Kurierem Wiecz.”
 wraz z odnoszeniem 6.80 złotych miesięczn.

Cena 20 groszy.

Redakcja i Administracja
 Łódź, Piotrkowska nr. 106.
 Konto czekowe: Pocz. Kasa
 Oszczędnościowa 61.119

Ogłoszenia za wiersz milimetry 1 szpaltowy
 i strona i w tekście 30 groszy strona 5 szpalt
 Nekrologi 25 " " "
 Nadesłane po tekście 25 " " "
 Zwyczajne 10 " strona 10 szpłt.
 Ogłoszenia zaręczynowe i zaślubinowe 10 zł. 0.000
 Ogłoszenia zamiejscowe obliczane są o 50 procent
 4 za firm zagranicznych o 100 procent drożej

Telefony: sekretariat redakcji—19-71, nocna redakcja i drukarnia—7-99, gabinet zastępcy wydawnictwa—2-99, administracja i ekspedycja—1-99, gabinet prywatny redaktora naczelnego 2-20 (wyłącznie od 4 do 6-ej)

KINO „REDUTA”

NARUTOWICZA 20 (DZIELNA).

BĘDZIE... chociaż
 to już po karnawale
OTWARCIE
 w dniach najbliż-
 szych

„KOENIGSMARK”

Najukochańsze dziecko P. BENOIT. Benja-
 minek Paryża, dorodne dziecię twórców
 „ATLANTYDY” ukaże się na otwarciu.

W przededniu obrad genewskich

Chamberlain i operator kinematograficzny—Roztargniony Briand—Prywatna Konferencja—Fatalna trzynastka w porządku dziennym—Optymizm generalnego sekretarza

(Od umyślnego sprawozdawcy „Głosu Polskiego”).

GENEWA, 8 marca. — (Własna służba telegraficzna „Głosu Polskiego“). Godz. 10 wieczorem. W ciągu dnia przybyli wszyscy delegaci na rozpoczynającą się jutro sesję rady ligi narodów. Na przybycie Chamberlaina nikt na dworcu nie czekał, zjawił się jedynie operator kinematograficzny, który robił zdjęcia. Chamberlain udał się wprost z dworca do hotelu.

Briand przybył o godzinie 8-ej minut 30 wieczorem, wraz z kilku urzędnikami francuskiego ministerstwa spraw zagranicznych. Po drodze wydarzył się Briandowi wypadek, świadczący o roztargnieniu tego polityka. Zamiast wsiąść do przygotowanego dlań wagonu salono-
 wego, Briand ulokował się z całym spokojem w wagonie bagażowym. Jutro rano przyjmie on dr. Benesza.

Jutro o godzinie 11-tej przed południem odbędzie się prywatna konferencja dziesięciu członków rady ligi narodów. Prasa do obrad tych nie jest dopuszczona.

O godzinie 4-tej po południu nastąpi oficjalne otwarcie obrad, którym przewodniczyć będzie Chamberlain. Na początku posiedzenia zgromadzeni uczczą pamięć Brantinga, poczem Chamberlain wygłosi mowę inauguracyjną i poda porządek dzienny.

Porządek dzienny obejmuje 25 punktów. Najważniejsze z tych punktów, wymienione wedle kolejności, są następujące:

5) Polska dyrekcja kolejowa w Gdańsku,
 11) finanse Węgier,
 12) finanse Austrii,
 13) protokół genewski. Z powodu nieszczęśliwej trzynastki prorokują protokółowi fatalistyczny wpływ na przebieg obrad,

14) niemieckie memorandum z 12-go grudnia 1924 roku,
 15) handel bronią i amunicją,
 16) udział delegata Polski w stałej komisji wojskowej ligi narodów,

18) zagłębie Saary,
 19) kompleks spraw polsko-gdańskich. Podzielony on jest na dziewięć paragrafów, z których paragraf 8-y dotyczy skrzynek poczty polskiej w Gdańsku.
 25) polska mniejszość na Litwie.

Sprawy polsko gdańskie omawiane będą w środę, a najpóźniej w czwartek.

Generalny sekretarz ligi narodów sir Erik Drummond, który powrócił do Genewy, zapatruje się po rozmowie z dr. Stresemannem i Chamberlainem dość optymistycznie na przebieg obrad ligi. Dał on do zrozumienia, iż alarmujące wiadomości w sprawie niemieckich propozycji pokojowych są przesadzone.

Opozycja weźmie udział w Skupszczyźnie.

BIAŁOGRÓD, 8 marca. (Pat.)— Opozycja odbyła wczoraj posiedzenie, na którym uchwaliła wziąć udział w dzisiejszym posiedzeniu skupszczyzny.

Nominacja p. Hilles.

NOWY YORK, 8 marca. (Pat.) Charles de Hilles został mianowany ambasadorem Stanów Zjednoczonych w Berlinie.

Otwarcie targów wiedeńskich.

WIEDEN, 8 marca. (Pat.)— Dzisiaj nastąpiło tu otwarcie VIII wiedeńskich targów wiosennych. Targi potrwać 8 dni.

Herriot na targach lyońskich.

LJON, 8 marca. (Pat.)— Herriot przybył na tutejsze targi. Po pawilonie rosyjskim oprowadzał premiera Krassin, z którym premier rozmawiał na temat możliwości rozwoju stosunków ekonomicznych między obydwojema krajami.

Nowi Kandydaci na prezydenta Niemiec

BERLIN, 8 marca. (Własna służba telegraf. „Głosu Polskiego“) — Niemiecka partia socjalno - demokratyczna postanowiła na wczorajszym posiedzeniu wysunąć własną kandydaturę na prezydenta Rzeszy, a mianowicie Ottona Brauna. Ze swej strony partje prawicowe porozumiały się co do wystawienia kandydatury Jarresa na stanowisko prezydenta republiki.

Jedyny wypadek w dziejach parlamentaryzmu

Przewodniczący ze starszeństwa domaga się zwolnienia więzionych posłów. — Oburzenie radykałów. — Nowy przewodniczący.

BIAŁOGRÓD, 8 marca (Własna służba telegraficzna „Głosu Polskiego“). Onegdaj odbyło się pierwsze posiedzenie nowo obranej skupszczyzny. O godz. wpół do dziewiątej przed południem zbrali się wszyscy posłowie z wyjątkiem więzionych pięciu posłów partji Radicza. Na przewodniczącego ze starszeństwa został wybrany poseł opozycyjny Arsen Łasicz. Posiedzenie miało przebieg niezwyczajny, jedyny w historii parlamentaryzmu, mianowicie przewodniczący Łasicz złożył oświadczenie, w którym domagał się zwolnienia więzionych pięciu posłów z partji Radicza, aby im w myśl konstytucji umożliwić wzięcie udziału w obradach. Aż do czasu powzięcia postanowienia przez rząd, Łasicz odroczył posiedzenie, oświadczając, że następnie zwoła w drodze pismnej.

W godzinę później zjawili się członkowie rządu ponownie w sali, gdzie już zbrali się posłowie stron niemieckich i pięciu posłów niemieckich. Jeden z posłów radykalnych zaproponował, aby wobec tego iż przewodniczący ze starszeństwa Łasicz nie spełniał swoje

Wychodźstwo do Stanów Zjednoczonych.

MEDJOLAN, 8 marca. (Własna służba telegraficzna „Gł. Polsk.“) Sąd przysięgłych w Bolonji uniewinnił sekretarza partji faszystów Regazzo, oskarżonego o zamordowanie socjalisty. Faszysti obecni w sali przyjęli ten wyrok okrzykami radości i na rektach wynieśli Regazzo, który jest głównym przewodcą faszystów na prowincji. Faszysty ofiarowali swego czasu matce zamordowanego socjalisty 38 tysięcy lirów, ażeby odstąpiła od skargi. Matka prosiła o te odrzućcia, Regazzo przyznał się do czynu, a mimo to został uniewinniony.

Caillaux kandyduje do senatu.

PARYŻ, 8 marca (Własna służba telegraficzna „Głosu Polskiego“). Caillaux będzie kandydował do senatu francuskiego jako następcą senatora Gerbe z departamentu Sommy i Loary. Kandyduje on z ramienia partji radykalnych socjalistów.

Wielkie mocarstwa radzą nad pokojem Europy

Granice Polski muszą być całkowicie zabezpieczone

Herriot zapewnia o szczerości wobec Polski i nie wątpi w dobrą wolę Niemiec.

PARYŻ, 8 marca. (Wł. sł. telegraficzna „Głosu Pol.“). Po konferencji z Chamberlainem przyjął Herriot przedstawicieli prasy państw i oświadczył im między innymi, iż w rozmowach z Chamberlainem była również poruszana sprawa bezpieczeństwa. Polityka Francji będzie się kierowała, mówił Herriot, zasadami szczerości i lojalności, szczególnie wobec Polski. Sprawa bezpieczeństwa i bez nacisku z zewnątrz rozpoczęły dyskusję w sprawie bezpieczeństwa musi być rozwiązana z wielką ostrożnością i uwagą. Nie mamy powodu wątpić w dobrą wolę Niemiec, które z własnej inicjaty-

pieczeństwa. Sprawa ta jednak nie dojrzała do tego stopnia, aby mogła być już teraz ostatecznie rozstrzygnięta.

Chamberlain tylko informował i dowiadywał się.

PARYŻ, 8 marca. (Wł. sł. telegraficzna „Głosu Pol.“). Przed wyjazdem do Genewy Chamberlain przyjął przedstawicieli prasy angielskiej i amerykańskiej i oświadczył im, iż nie miał zamiaru przywieźć do Paryża konkretnych propozycji, chciał tylko o poglądach Herriota. Konferencja przedstawił Herriotowi zapamiętany z Herriotem rozpatrywana pod

tym kątem widzenia miała przebieg serdeczny i zadawalający.

Przed rozpoczęciem rokowań z Niemcami, musiałyby one wstąpić do ligi.

PARYŻ, 8 marca. (PAT). — Jak się dowiaduje Agencja Havasa, Chamberlain podczas konferencji z premierem francuskim wyraził opinię, że sprawę bezpieczeństwa można najwłaściwiej rozwiązać za pomocą „Paktu pięciu”, to jest paktu gwarancyjnego pomiędzy Anglią, Francją, Belgią, Włochami i Niemcami, do którego ewentualnie przyłączyłaby się Polska i Czechosłowacja. Zdaniem Chamberlaina niemiecka propozycja „Paktu pięciu” może stanowić podstawę do dyskusji i rokowań. Jak się zdaje, Herriot nie zajął wobec poglądów Chamberlaina stanowiska wręcz odmownego, wysnuł jednakże ze swej strony poważne obiekcje, a w szczególności wskazał na to, że propozycja „Paktu pięciu” mogłaby być niewłaściwie o wiele zbyt łatwiej przyjęta, gdyby ten pakt został poprzedzony zawarciem bardziej ścisłego paktu bezpieczeństwa pomiędzy Anglią, Francją i Belgią. Dalej Herriot wskazał na niedostateczność propozycji niemieckich, zwłaszcza z punktu widzenia niebezpieczeństwa, grożącego terytorjalnemu stanowi posiadania Polski. Polska musi mieć możność wyrażenia swej opinii o propozycjach niemieckich, a mianowicie jej złych i dobrych stronach. W każdym razie Francja będzie postępowała nie inaczej, jak tylko w zupełnym porozumieniu z Polską. Z kolei angielski sekretarz stanu dla spraw zagranicznych bronił swojego poglądu, według którego ogólne uspokojenie, jakieby nastąpiło w Europie po zawarciu paktu pięciu, sprawiłoby, że również sytuacja Polski doznałaby konsolidacji. Pomimo tych różnic poglądów obaj mężowie stanu zdają się być solidarni co do tego, że przed rozpoczęciem jakichkolwiek rokowań z Niemcami, powinny one wystąpić z prośbą o przyjęcie ich do ligi narodów, przestrzegając przedtem wszelkich przewidzianych formalności. Obaj ministrowie uważają też, że sprawa zawarcia z Niemcami paktu gwarancyjnego w żadnym razie nie może naruszać praw, jakie sprzymierzonym przy-

sługują na mocy postanowień traktatów, a w szczególności, o to co to dotyczy prawa okupacji Nadrenji co ma trwać jeszcze 10 lat. W chwili obecnej sprzymierzeńcy nie piero zlekka poruszyli sprawę ewakuacji strefy kolońskiej. Konferencja międzysojusznicza powzięła ostateczną decyzję, a Niemcy przy tej okazji mogłyby być zawiadane do wyrażenia swego poglądu co do sposobów zastosowania decyzji wspomnianej konferencji.

Arbitraż, który z pewnością nie byłby niekorzystny dla Niemiec.

PARYŻ, 8 marca. (Pat). Prasa podkreśla serdeczny charakter spotkania Chamberlaina z Herriotem oraz donosi, iż obaj mężowie stanu porozumeli się co do tego, aby traktować sprawę ewakuacji strefy kolońskiej oraz rozbrojenia niezależnie od sprawy bezpieczeństwa. Dalej miało między Chamberlainem i Herriotem zawiązać porozumienie w sprawie przedłożenia o rok mandatu Raulta, przewodniczącego komisji rządzącej w zagłębiu Saary oraz w sprawie za-

twierdzenia wyboru gen. Destuckera na stanowisko przewodniczącego komisji kontrolnej, mającej w przyszłości sprawować w Niemczech swe funkcje pod egidą ligi narodów. Wreszcie, jak donosi prasa, porozumiano się w sprawie postawienia sporu polsko-gdańskiego, dotyczącego skrzynek pocztowych, na płaszczyźnie zagadnień ściśle technicznych.

„Petit Journal” pisze: Opinia francuska jest przekonana, że porozumienie w sprawie strefy ko-

łoińskiej i rozbrojenia jest bardziej naglące, niż porozumienie w sprawie paktu pięciu. Dziennik zauważa przytem, że propozycje Chamberlaina w sprawie przystąpienia Polski i Czechosłowacji do wspomnianego paktu, są z jednej strony korzystne, ponieważ Warszawa i Praga liczą na całkowitą solidarność Francji, z drugiej zaś strony są niebezpieczne, gdyż propozycje niemieckie przewidują arbitraż między Niemcami a krajami wyżej wymienionymi, który to arbitraż z pewnością nie będzie niekorzystny dla Niemiec.

zawarciu paktu angielsko-francusko-belgijskiego oraz z powodu sojuszu Francji z Polską i Czechosłowacją. Co się tyczy protokołu genewskiego, to ten został bezterminowo odroczony, a co do innych spraw, to będą się one rozwijały normalnym trybem. W konkluzji dziennik domaga się, by rząd francuski zakomunikował o swej decyzji odrzucenia podstępnych projektów Stresemanna lorda D'Abernoona.

Francja nie zrzuci z siebie przyjętych zobowiązań wobec Polski.

PARYŻ, 8 marca. (Pat). „Figaro” domaga się, aby Francja podczas najbliższych narad w Genewie jasno przedstawiła zasady swojej polityki, opierającej się na traktacie wersalskim i zdolnej dać odpowiednio gwarancje sojusznikom z wschodniej Europy. „Journal” podkreśla jasność, z jaką Francja wysunęła żądanie dokładnego zagwarantowania granic Polski. Natomiast informacje „Matin” odbiegają od informacji innych dzienników. Dziennik ten mianowicie pisze: Herriot i Chamberlain rozmówili się co do tego, że będą usiłowali przygotować opinię publiczną w swoim kraju do projektowanego zawarcia paktu pięciu, a równocześnie podaje, że rząd francuski nie może nawet dopuścić myśli o zrzuconiu z siebie zobowiązań, przyjętych względem Polski. Tej ostatniej będzie pozostawiona troska o powzięcie decyzji co do ewentualnych ustępstw, dających się pogodzić z jej bezpieczeństwem. Przytem jednakże można byłoby dać z naciskiem radę przestrzegania roztropności.

„Observer”, zdaniem dziennika francuskiego myśli się, jeżeli przypuszcza, że w danym wypadku chodzi o to, aby nakłonić Francję do opuszczenia Polski w zamian za udzielenie jej gwarancji bezpieczeństwa. Zresztą nikt chyba nie zaproponowałby rządowi francuskiemu decydować się na krok podobny, który oznaczałby pozbawienie Francji wszelkiego bezpieczeństwa. Zwraca ogólną uwagę, że socja-

Propozycji niemieckich nie należy brać zbyt poważnie.

BERLIN, 8 marca. (Wł. sł. telegraficzna „Głosu Pol.“). Dziennik „National Post”, który jest uważany za urzędowy organ rządu, a przynajmniej za organ nacjonalistycznych członków rządu omawia dzisiaj w dłuższym artykule propozycje i zamiary rządu niemieckiego w sprawie bezpieczeństwa wschodnich granic Francji. Pismo to sądzi, iż nie należy brać tej rzeczy zbyt poważnie. Wywody tego pisma wywołały wielkie wrażenie zarówno w Berlinie jak i w Paryżu.

Przeciwie pierwszą przesłanką istotnego traktatu arbitrażowego musi być uznanie integralności terytorjalnej stron Niemiecka polityka w sprawie gwarancji ujawniona w ostatniej ofercie berlińskiej wyraźnie zmierza do rozbicia sąsiadów na dwa obozy, a z tej racji musi też wywołać po drugiej stronie jaknajenergiczniejszą opozycję. Należy więc wątpić, czy tego rodzaju oferta może osiągnąć swój cel i wątpliwo-

Głos niemiecki o polakach i o Polsce.

BERLIN, 8 marca. (AW). — „Die Zeit”, organ Stresemanna, cytując głosy prasy polskiej o pakcie gwarancyjnym, pisze: „Polacy odznaczają się — jak wiadomo — wielkim temperamentem. Podniecony ton prasy o propozycjach bezpieczeństwa i stanowisku Chamberlaina dowodzi, jak bardzo nerwowo Warszawa zareagowała na tę kwestję. Warszawa uważa pakt bezpieczeństwa za przymierze, wymierzone przeciwko Polsce, stosunki te jednak wytworzyły się na tle decyzji jednostronnych i tendencyjnych. Pakt, jakiego chce Francja, a co za tem idzie i Polska, nie zabezpieczy do-

statecznie Niemiec, które wobec tego mają pełne prawo domagać się odpowiedniej korektywy. Projekt paktu bezpieczeństwa ma wtedy tylko znaczenie, jeśli zabezpieczy nie tylko Francję, oraz jej sprzymierzeńców, lecz także Niemcy. Zdaje się, iż taka korektywa jest możliwą chyba bez wojny nad Wisłą i bez podziału Polski”.

Naród polski protestuje przeciwko propozycjom niemieckim i stanowisku Anglii.

Wiece protestacyjne w Krakowie i Katowicach.

W Katowicach

KATOWICE, 8 marca. (AW). — Dziś o godzinie 3 po południu odbył się wielki wiec protestacyjny przeciwko propozycjom niemieckim, w sprawie rewizji granic wschodnich. Wiek organizowała Ch. D. Zgromadził on taką ilość uczestników, że duża sala „Domu Powstańców” nie mogła pomieścić zebranych, wobec czego wiec przeniesiono na plac Wolności. Przemawiał p. Korfanty i p. Kwiatkowski; obaj mówcy przedstawiali plany Niemiec w odniesieniu do Górnego Śląska w szczególności. Po uchwaleniu rezolucji pochód ze sztandarami udał się na rynek, gdzie odśpiewano „Rote”.

Manifestacja miała charakter bardzo poważny i uroczysty.

W Krakowie

W dniu 8 b. m. w południe, pod pomnikiem Mickiewicza, odbył się wielki wiec mieszkańców Krakowa na znak protestu przeciwko stanowisku Anglii wobec sprawy gwarancji granic zachodnich Polski. Przemawiali posłowie: ze związku ludowo-narodowego, Konopczyński, oraz posłowie z Ch. D.

DLA PIĘKNYCH PAŃ

TRZY BLUZKI

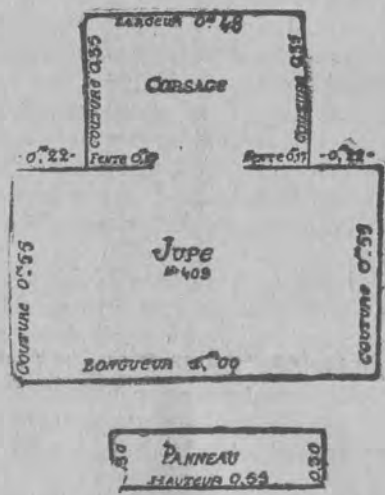
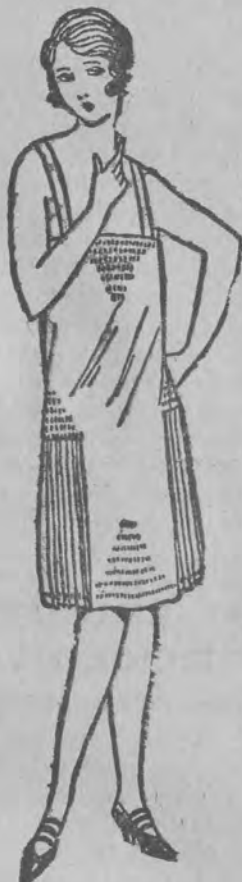

1) Bluzka z crepe niebieskiej, obrzeżona galonem niebieskim i srebrnym.

2) Bluzka w crepe drukowanej w deseń.

3) Bluzka aksamitna czarna srebrna haftowana srebrem, ubrana piórami marabuta i różami.

Combinaison

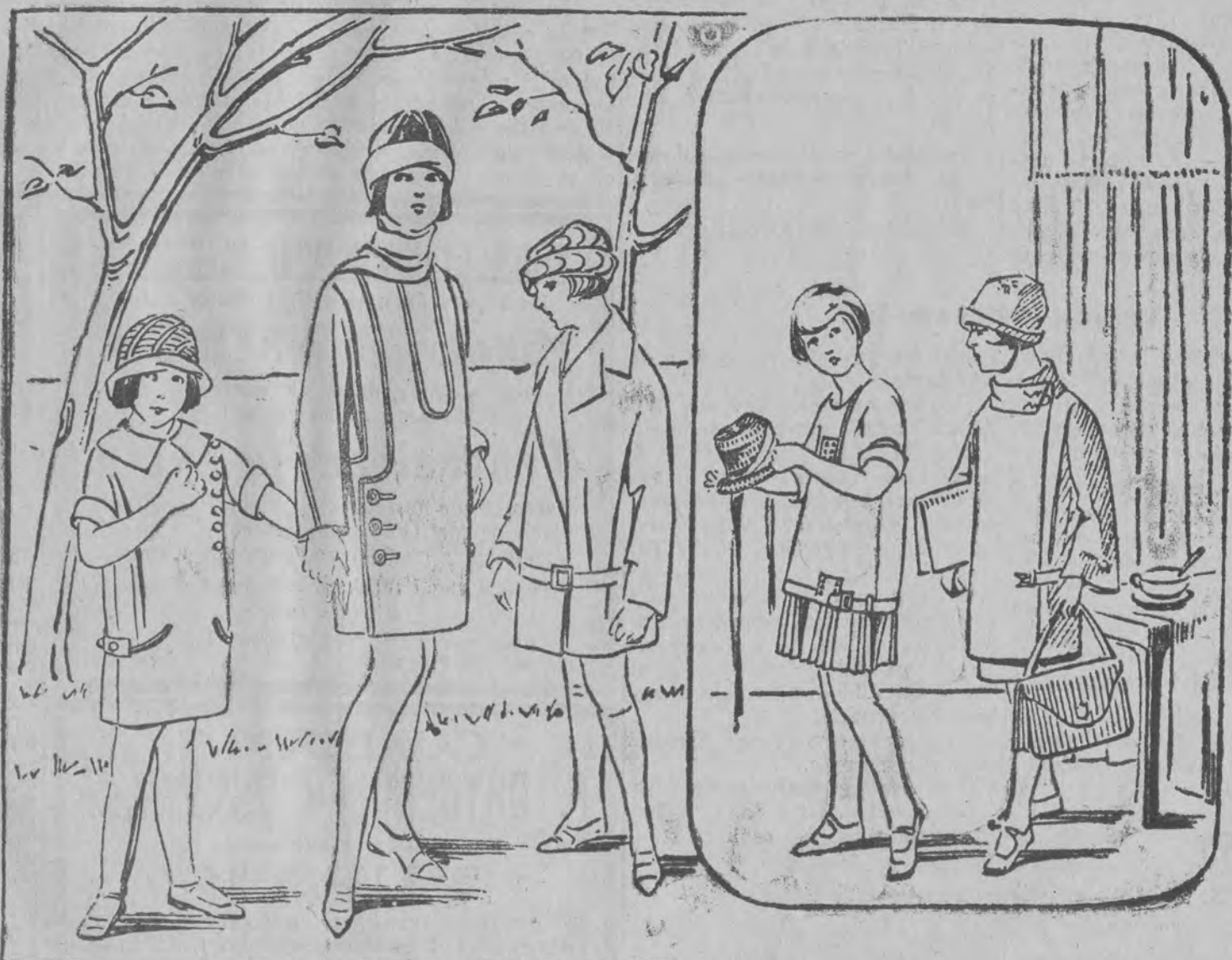
Koszula i spódniczka z różowego jedwabiu.

Kapelusze

Mały okrągły kapelusz u góry jest z aksamitu i satyny koloru fioletowego.

UBRANKA DZIECINNE

1) Sukienka z czerwonej kasha.

2) Płaszcz z niebieskiej kasha.

3) Płaszcz aksamitny.

4) Sukienka z satyny.

5) Płaszcz z aksamitu.

Goście za oceanem

Ciemne suknie—Modne materiały
Suknie wieczorowe — Srebrne i złote skóry

W ostatnich dniach odbyły się w Paryżu doroczne pokazy mody urządzone w pierwszorzędnym magazynie dla nabywców przybyłych z różnych stron świata, przeznaczonym z Ameryki i Australii.

Stroje przygotowane na wywóz, są zawsze w Paryżu więcej ekscentryczne, aniżeli te przeznaczone na użytek miejscowy, niemniej jednak już z tych pokazów można wnosić, że w wiosennej modzie zajdą różne zmiany. Przedewszystkiem Paryż, który w zeszłym roku miał tylko czarne, lub bardzo ciemne suknie, powraca do kolorów jaskrawych. Widzi się całą gamę kolorów i tonów. Od szmaragdowo-zielonego do zieleni pastelowej, czerwonej aż do różowego mieszanego z czarnym, fiolet z barwą jasno lilową, wreszcie wszelkie odcienie niebieskiego, które dzierżą prym. Na suknie wieczorowe używane są kolory pastelowe w cieniu, między innymi piaskowy aż do ciemnego brązu. Na suknie noszone w słoneczne dni przeznaczone są materiały z różnych krepe drukowanych w bardzo barwne wzory mieszaniny niebieskiego z lilowym, popielatego z „beige”, różowego z niebieskim i brązowym. Do tego płaszcz z materiału gładkiego podszyty materiałem takim jak suknie.

Na płaszcze wiosenne, skromne i niezwracające uwagi przeznaczone są materiały zbliżone do męskich, tylko nieco więcej fantazyjne.

Tafta konkuruwać będzie z materiałami jedwabnymi w kraty, które jeszcze z mody nie wychodzą.

Co do sukien wieczorowych, to barwy złote i srebrne należą stanowczo do przeszłości. Ustąpiły miejsca powiewnej „mousseline de sole”, „crepe Georgette”, „crepe de Chine” i innym lekkim materiałom. Suknie z nich robione będą bardzo powiewne, szerokie u dołu, mocno plisowane lub marszczone.

Na sukniach wizytowych spotyka się istną orgię guzików. Wzrostkie szwy są nimi oznaczone, zakończone haftem, zdobne rękawy, a zawsze są w kolorach bardzo żywych, zielonych, czerwonych, żółtych i niebieskich. Haft orientalny nabrały również jeszcze żywszych barw, jest ich natomiast mniej na sukniach niż poprzednio. Wąski pasek haftowany u dołu sukni, lub zakończający tunikę. Na sukniach wieczorowych utrzymują się haft z pereł i dżetów, kostiumy i suknie spacerowe ozdabiane są skórą najczęściej srebrną lub złotą lecz matową nie błyszczącą. Ładniejszą jest skóra duńska z haftem orientalnym. Wreszcie „ostatnia nowość”, lecz mało przemawiająca do przekonania. Wyrocznia mody paryskiej Poiret wykonał kostiumy z kieszeniami z piórek kaczyczych, kołnierzykami ze skrzydeł bażantów.

Zanotować też należy, że krawcy paryscy przewodzą istną rewolucję w dziedzinie mody.

Teatr „SCALA”

W poniedziałek 9-go i wtorek 10-go, o godz. 8.30 wiecz. gościnne występy najznakomitszej subretki żydowskiej

Klary Young

„Wesele rumuńskie”

operetka w 3 aktach, z udziałem chóru, baletu, zwiększonej orkiestry
Nowe dekoracje i kostjumy. 55-1

